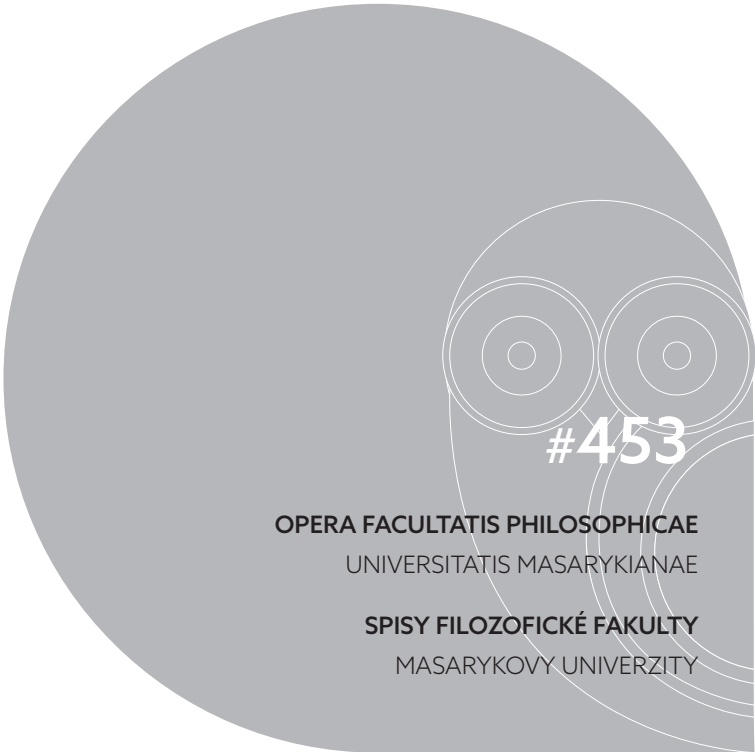

Jihoslovanská frazeologie kontrastivně

Pavel Krejčí / Elena Krejčová (eds.)

FILOZOFICKÁ FAKULTA
MASARYKOVA UNIVERZITA

#453

#453

OPERA FACULTATIS PHILOSOPHICAE
UNIVERSITATIS MASARYKIANAE

SPIŠY FILOZOFICKÉ FAKULTY
MASARYKOVY UNIVERZITY

muni
PRESS

Jihoslovanská frazeologie kontrastivně

Pavel Krejčí / Elena Krejčová (eds.)

#453

FILOZOFICKÁ FAKULTA
MASARYKOVA UNIVERZITA

BRNO 2016

KATALOGIZACE V KNIZE – NÁRODNÍ KNIHOVNA ČR

Jihoslovanská frazeologie kontrastivně / Pavel Krejčí a Elena Krejčová (eds.). – Vydání první. – Brno: Filozofická fakulta, Masarykova univerzita, 2016. – 142 stran. -- (Spisy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, ISSN 1211-3034 ; 453)

Český, slovinský, srbský a bulharský text, anglické resumé

ISBN 978-80-210-8372-1

811.163 * 81'373.7 * 81-114

– jihoslovanské jazyky

– frazeologie

– kontrastivní lingvistika

– kolektivní monografie

811.163 – Jihoslovanské jazyky [11]

Recenzovali: doc. Nadežda Staljanova, Ph.D. (Sofijská univerzita sv. Klimenta Ochridského)

doc. Vladislav Milanov, Ph.D. (Sofijská univerzita sv. Klimenta Ochridského)

© 2016 Masarykova univerzita

ISBN 978-80-210-8722-4 (online : pdf)

ISBN 978-80-210-8372-1 (brožovaná)

ISSN 1211-3034

DOI: 10.5817/

CZ.MUNL.M210-8372-2016

OBSAH

Úvod	7
PAVEL KREJČÍ	
Česká, slovenská, chorvatská, srbská a bulharská frazeologie v polovině druhé dekády nového století (pokus o srovnávací rekapitulaci)	11
MÁRIA DOBRÍKOVÁ	
Reflexia hudobnej konceptosféry vo frazeológii	33
MILINA SVÍTKOVÁ	
Hudobné komponenty <i>trúba</i> : <i>truba</i> ako konštrukčné prvky chorvátских a slovenských frazém	39
SVETLANA KMECOVÁ	
Podpira žena tri vogale hiše?	45
SAŠA VOJTECHOVÁ POKLAČ	
Frazemi z glasbeno sestavino na športnih straneh slovenskih časopisov (na primeru časopisov <i>Ekipa24</i> , <i>Dnevnik</i> in <i>Delo</i>)	59
MILVIA GULEŠIĆ MACHATA	
Ovladavanje frazemima u hrvatskom kao drugom i stranom jeziku	73
МОНИКА ФАРКАШ БАРАТИ	
Езиковата картина на смъртта през призмата на фразеологични паралели в унгарски, български и сръбски	80

Мария Дудаш	
Национални стереотипи в българската и унгарската фразеология	86
Даниела Константинова	
Фразеологизми с компоненти <i>шапка</i> и видове шапки (върху материал от български и словашки език)	94
Елена Крейчова	
Фразеологизми с компонент <i>дъщеря</i> и <i>син</i> в български и чешки и тяхната разпознаваемост от носители на езика	100
Радост Железарова	
За някои неточности и грешки в превода на фразеологизми (с оглед на славянско-българския превод)	110
Илияна Генев-Пухалева	
За фразеологичния статус на терминологичните съчетания	120
Literatura / literatúra	130
Литература	136
Summary	140

Na vzniku monografie *Jihoslovanská frazeologie kontrastivně* se podílelo dvanáct autorů ze sedmi zemí – Bulharska, Česka, Chorvatska, Maďarska, Polska, Slovenska a Slovinska. Vytvořili dílo, které má jeden společný jmenovatel: frazeologii jihoslovanských jazyků. V jednotlivých kapitolách se čtenář seznámí s bulharskou, chorvatskou, srbskou a slovinskou frazeologií v kontrastu především s češtinou a slovenštinou, ale také polštinou, ruštinou nebo maďarštinou.

V první kapitole nazvané *Česká, slovenská, chorvatská, srbská a bulharská frazeologie v polovině druhé dekády nového století (pokus o srovnávací rekapitulaci)* se **Pavel Krejčí** zaměřil na nejvýznamnější publikační výstupy (především slovníky, ucelené monografie nebo kontrastivní česko-slovensko-jihoslovanské práce) v česko-slovenském, srbsko-chorvatském a bulharském jazykovém prostoru, a to od počátků moderního frazeologického bádání po současnost. Kapitulu uzavírá jednak abecední přehled jednotlivých výstupů v rámci zkoumaných národních frazeologií a jednak chronologický přehled všech zpracovaných výstupů, který zaznamenává též jejich starší vydání.

Ve druhé kapitole *Reflexia hudobnej konceptosféry vo frazeológii* se **Mária Dobriková** zaměřila na některé slovenské a bulharské frazémy nesoucí (etno)kulturní a (etno)muzikologické informace. Autorka zastává názor, že frazémy s hudebním komponentem vykazují zvláštní asociativní představivost a originálním způsobem tak přispívají do mozaiky slovenského a bulharského jazykového obrazu světa.

Ve třetí kapitole *Hudobné komponenty „trúba : truba“ ako konštrukčné prvky chorvátskych a slovenských frazém* se **Milina Svítková** soustředila na klasifikaci a interpretaci slovenských a chorvatských frazémů, které mají ve své struktuře substantivní komponent z oblasti hudby, a to název dechového nástroje – *trubky* (slov. *trúba*,

chorv. *truba*). Pozornost věnuje především etnografickým a muzikologickým charakteristikám tohoto hudebního nástroje a tomu, jak se tyto vlastnosti projevují v sémantice příslušné frazeologické jednotky.

Ve čtvrté kapitole *Podpira žena tri vogale hiše?* (čes. *Podpírá žena tři rohy domu?*) se autorka **Svetlana Kmecová** zaměřila na jazykový obraz ženy coby manželky ve slovinské a slovinské frazeologii, konkrétně na frazémy vztahující se k svatbě. Všimá si přitom, že přes jisté rozdíly mezi pozicí ženy na veřejnosti a v domácím prostředí je role ženy tak, jak ji společnost vnímá, spojená především s domácností a rodinou, což se částečně odráží i ve frazeologii.

V páté kapitole *Frazemi z glasbeno sestavino na športnih straneh slovenskih časopisov* (na primeru časopisov *Ekipa24*, *Dnevnik in Delo*) (čes. *Frazémy s hudebním komponentem na sportovních stránkách slovinských časopisů* [na příkladu časopisů *Ekipa24*, *Dnevnik a Delo*]) popisuje **Saša Vojtechová Poklač**, jak se frazémy s hudebními komponenty prosazují v jazyce psané sportovní žurnalistiky ve Slovinsku, a zajímá se mj. o to, ve kterých částech analyzovaných článků se tyto frazémy vyskytují a zda při jejich užití nedochází k případným odchylkám od spisovné normy.

V šesté kapitole *Ovladavanje frazemima u hrvatskom kao drugom i stranom jeziku* (čes. *Ovládnutí frazémů v chorvatštině jako druhém a cizím jazyce*) se **Milvia Gulešić Machatová** zaměřila na adekvátnost výskytu chorvatských frazémů při výuce chorvatštiny jako druhého a cizího jazyka. Hledá přitom mj. odpověď na otázku, v jakém okamžiku jazykové výuky by se frazémy měly objevit a jaká kritéria zvolit pro jejich výběr.

V sedmé kapitole *Езикова та картина на смъртта през призмата на фразеологични паралели в унгарски, български и сръбски* (čes. *Jazykový obraz smrti prizmatem frazeologických paralel v maďarštině, bulharštině a srštině*) zpracovává **Mónika Farkas Baráthiová** obraz smrti coby kulturně-společenské reality tak, jak se projevuje ve frazeologii uvedených tří srovnávaných jazyků.

V osmé kapitole *Национални стереотипи в българската и унгарската фразеология* (čes. *Národní stereotypy v bulharské a maďarské frazeologii*) **Mária Dudášová** představuje maďarské a bulharské frazémy nesoucí ve své struktuře etnonymický komponent a všimá si mj. sémantiky frazémů obsahujících etnonyma *Cikán* a *Žid*.

V deváté kapitole *Фразеологизми с компонент „шапка“ и видове шапки (върху материал от български и словашки език)* (čes. *Frazémy s komponentem „klobouk“ a jiné druhy pokrývky hlavy* [na materiálu z bulharského a slovenského jazyka]) **Daniela Konstantinová** analyzuje a srovnává motivaci a sémantiku bulharských a slovenských frazémů s tímto typem oděvního doplňku.

V desáté kapitole *Фразеологизми с компонент „дъщеря“ и „син“ в български и чешки и тяхната разпознаваемост от носители на езика* (čes. *Frazémy s komponentem „dcera“ a „syn“ v bulharštině a češtině a jejich rozpoznatelnost ze strany rodilých mluvčích*) se **Elena Krejčová** zabývá nejen komparativní analýzou příslušných bulharských

a českých frazémů, ale zkoumá též aktuální otázku jejich znalosti (a tudíž i schopnosti je identifikovat a reprodukovat) ze strany rodilých mluvčích.

V jedenácté kapitole *За някои неточности и грешки в превода на фразеологизми (с оглед на славянско-българския превод)* (čes. *O některých nepřesnostech a chybách v překládání frazémů [se zaměřením na slovansko-bulharský překlad]*) autorka **Radost Železarovová** dochází k závěru, že podstatnou roli při překládání frazeologie hraje jazyková kompetence překladatele a s ní spojená znalost frazémů nejen cizího, ale také rodného jazyka. Příklady různých překladatelských řešení uvádí na materiálu českých frazémů shromážděných z prozaických textů a jejich bulharských překladů.

V poslední, dvanácté kapitole nazvané *За фразеологичния статус на терминологичните съчетания* (čes. *O frazeologické povaze terminologických slovních spojení*) se **Iliana Genew-Puhalewová** zabývá otázkou, do jaké míry lze víceslovné termíny považovat za frazeologické jednotky, jakými kritérii je třeba se řídit při hledání příslušné odpovědi a dotýká se tak mj. i otázky určování hranic frazeologie. Problematiku zkoumá na bulharském jazykovém materiálu.

ČESKÁ, SLOVENSKÁ, CHORVATSKÁ, SRBSKÁ A BULHARSKÁ FRAZEOLOGIE V POLOVINĚ DRUHÉ DEKÁDY NOVÉHO STOLETÍ (POKUS O SROVNÁVACÍ REKAPITULACI)

Pavel Krejčí

Title: Czech, Slovak, Croatian, Serbian and Bulgarian phraseology in the second decade of the new century (attempt to comparative recapitulation)

Abstract: The text deals with a contrastive recapitulation and a selective analysis of the main publications, dealing with the Czech, Slovak, Croatian, Serbian and Bulgarian phraseology – from the beginning of the modern scientific research till 2015.

Key words: phraseology; idiomatics; Czech phraseology; Slovak phraseology; Croatian phraseology; Serbian phraseology; Bulgarian phraseology; phraseological dictionaries

Frazeologie jako vědecká disciplína se ve své moderní podobě dostává trvale do centra pozornosti vlastně až po druhé světové válce (díky sovětskému lingvistovi V. V. Vinogradovovi). V jednotlivých národních lingvistických bádáních začíná rozpracování frazeologické problematiky o něco později, v řadě případů právě pod přímým vlivem bohatých výsledků sovětského frazeologického bádání. Cílem tohoto rekapitulačního příspěvku je shrnout a porovnat úspěšné i méně úspěšné kapitoly frazeologického bádání v českém, slovenském, chorvatském, srbském a bulharském prostředí za posledních přibližně čtyřicet let. V centru našeho zájmu budou především:

- 1) monografie, ve kterých jejich autor poprvé zevrubně popisuje frazeologii jako relativně samostatnou jazykovědnou disciplínu a jež představují jak teoretické uchopení samotné disciplíny, tak i pokus o komplexní výzkum zvláštností určité národní frazeologie;
- 2) výkladové frazeologické slovníky, v nichž je shromážděno bohatství určité ná-

- rodní frazeologie a které tímto způsobem mj. dokazují způsobilost příslušných jazykovědců-lexikografů takový slovník vytvořit;
- 3) překladové frazeologické slovníky, ovšem s nutným zaměřením na takové, které obsahují frazeologický materiál našich pěti sledovaných jazyků;
 - 4) další frazeologické publikace, jako např. bibliografie, terminologické příručky, specializované frazeologické monografie nebo slovníky, monografie, které se zabývají analýzou frazeologie námi vybraných pěti jazyků apod.

1. Monografie¹

Prvním z našich pěti jazyků, v němž se objevuje monografie napsaná s vysokou odbornou erudicí, je slovenština. Jozef MLACEK² poté, co publikoval svou doktorskou disertaci *Zo syntaxe frazeologických jednotiek* (1972 – s ohledem na její zaměření jsme ji však zařadili do jiné skupiny), vydal knihu *Slovenská frazeológia* (1977), v níž rozpracoval frazeologii především z teoretického hlediska. Popsal a okomentoval v ní začátky moderního frazeologického bádání a současný stav této vědecké disciplíny na Slovensku. Ještě před Mlackem se však objevuje samostatně rozpracovaná kapitola *Frazeológia* v učebnici Pavla ONDRUSE *Slovenská lexikológia II* (1972).³ Nejplodnějším obdobím pro tento typ odborného zkoumání jsou ovšem osmdesátá léta 20. století. V roce 1982 vycházejí dva učební texty o frazeologii – v Česku *Idiomatika a frazeologie češtiny* Františka ČERMÁKA, v Bulharsku *Българска фразеология* Ketí NIČEVOVÉ.⁴ V roce 1984 vychází už druhé, přepracované a doplněné vydání *Slovenské frazeológie* Jozefa MLACKA, zatímco v Česku se v roce 1985 objevuje publikace *Česká lexikologie*, jejímiž autory jsou Josef FILIPEC a František ČERMÁK. Významné místo v ní zaujímá oddíl *Frazeologie a idiomatika*, jejímž autorem je druhý jmenovaný. Na Čermákův podrobný popis české frazeologie podaný v *České lexikologii* lze bez výhrad nahlížet jako na českou frazeologickou „monografii“. O další rok později vycházejí v Bulharsku hned dvě práce spojené s bulharskou frazeologií. Jejich autorkou je Vesa KJUVLIEVOVÁ-MIŠAJKOVÁ. Jedna nese název *Фразеологизмите в българския език*, o té druhé se zmíníme později. S ohledem na teorii autorka představuje poněkud odlišné chápání frazeologie než K. Ničevová, což je patrné mj. z řady polemických statí v časopise *Български език* (Dobříková 2008: 18). Teprve následující rok (1987)

1 Ediční poznámka: struktura některých kapitol knihy vyžaduje kvůli snadnější orientaci použití číslování, aby tak byly lépe odděleny dílčí podkapitoly.

2 Jelikož se jedná o přehledovou kapitolu, příjmení uváděných osob budeme kvůli snadnější orientaci psát až na výjimky plynoucí z kontextu velkými písmeny.

3 Viz recenze Jiřího Damborského (1974).

4 Rok vydání této vysokoškolské příručky není jednoznačný – sama autorka uvádí rok 1983 (Ankova-Ničeva 1993: 458, 461), kdežto J. Lichtenbergová rok 1982 (Lichtenberg 2001: 8).

vydala svou plnohodnotnou monografii *Българска фразеология* Ketí NIČEVOVÁ. Bohaté množství frazeologických monografií vydaných v této dekádě završují dva výstupy z roku 1989 – metodická příručka *Frazeológia v škole* Slováka Františka MIKA a oddíl *Frazeologija* tvořící část příručky nazvané *Leksikologija* chorvatské lingvistky Jasny MELVINGEROVÉ. Z uvedených údajů je patrné, že osmdesátá léta 20. století mají v námi sledovaných jazykových prostředích pro rozvoj frazeologie jakožto moderní vědecké disciplíny značný význam. Tato skutečnost bude dále podpořena ještě jedním druhem odborných publikací (především slovníkového charakteru – viz dále).

Po publikačním „boomu“ teoreticky zaměřených prací v osmdesátých letech následovala téměř dvacetiletá vydavatelská pauza přerušena pouze novou, subtilnější monografií (170 stran) Jozefa MLACKA nazvanou *Tvari a tvóre frazém v slovenčine* (2001). Tuto pauzu ukončilo jednak druhé vydání zmíněné nové Mlakovy práce (2007), ale především tři nové monografie, které shodou okolností představovaly souborná vydání plodů bohaté badatelské činnosti pionýrů české, slovenské a chorvatské frazeologie: sedmisetstránková *Frazeologie a idiomatika česká a obecná* (2007) Františka ČERMÁKA, téměř třísetstránková *Hrvatska frazeologija* (2007) Antice MENACOVÉ a téměř čtyřsetstránkové *Štúdie a state o frazeológii* (2008) Jozefa MLACKA. Trojici, resp. čtveřici nových publikací doplňuje přibližně dvousetstránkový *Vývin súčasnej frazeológie: východiská, podoby, uplatňovanie, akceptácia* (2009), jehož autory jsou Jozef MLACEK, Dana BALÁKOVÁ a Viera KOVÁČOVÁ. Kniha ovšem přesahuje slovenský jazykový rámec. Za nejnovějším bulharským monografickým počinem (*Българска лексикология и фразеология. Том 2: Българска фразеология* [2013]) o rozsahu 360 stran stojí Stefana KALDIEVOVÁ-ZACHARIEVOVÁ. Její práce je ovšem – jak napovídá titul – součástí širšího (třisvazkového) projektu Ústavu pro jazyk bulharský Bulharské akademie věd zachycujícího zevrubně bulharskou lexikologii a frazeologii.⁵

2. Výkladové frazeologické slovníky

2.1. Primární výkladové frazeologické slovníky – tato podskupina je spojená s českou, (srbo)chorvatskou a bulharskou frazeologií. Zajímavé je, že se mezi sebou odlišují jak co do množství sebraného materiálu, tak i co do metodologie a doby vydání. Už v sedmdesátých letech vyšel dvousvazkový *Фразеологичен речник на българския език* (sv. I: 1974, sv. II: 1975; Ketí NIČEVOVÁ, Sijka SPASOVÁ-MICHAJLOVÁ, Kristalina ČOLAKOVÁ). Frazeologické jednotky v něm zachycené jsou uspořádány abecedně podle prvního slova jednotky; na konci druhého

⁵ Další svazky projektu *Българска лексикология и фразеология* jsou: *Том 1: Българска лексикология* autorek L. Krumovové-Cvetkovové, D. Blagoevové, S. Kolkovské, E. Pernišké a M. Božilovové (2013) a *Том 3: Проблеми на общата лексикология* autora I. Kasabova (2013).

svazku je rejstřík autosémantických lexikálních jednotek, které se ve shromážděných frazeologických jednotkách nacházejí (jsou jejich komponenty). U každého komponentu je uveden přehled frazémů, v nichž se nachází. V roce 1982 vychází jednosvazkový *Frazeološki rječnik hrvatskoga ili srpskog jezika* Josipa MATEŠIĆE. Od roku 1983 začíná vycházet *Slovník české frazeologie a idiomatiky*, který nakonec dosáhne čtyř svazků (sv. I: *Přirovnání*, 1983; sv. II: *Výrazy neslovesné*, 1988; sv. III: *Výrazy slovesné A–P, R–Ž*, 1994; sv. IV: *Výrazy větné*, 2009; autorský kolektiv pracuje pod vedením Františka ČERMÁKA, Jiřího HRONKA a Jaroslava MACHAČE (hl. red.), práce na sv. IV pak jako hlavní redaktor řídí František ČERMÁK). Z uvedených tří „vlajkových“ slovníků se pouze ten český dočkal druhého vydání – první tři svazky byly po revizi a doplnění znovu vydány v roce 2009 – spolu se IV. svazkem; původní dvě části *Výrazů slovesných* byly už sjednoceny do jedné knihy. Frazémy v SČFI jsou seřazeny abecedně podle sémanticky klíčového komponentu (stejný systém pro svůj slovník ostatně zvolil i J. Matešić). Ve srovnání s bulharským a (srbo)chorvatským slovníkem ale jen SČFI obsahuje cizojazyčné ekvivalenty českých frazémů (anglický, německý, francouzský a ruský).

2.2. Výkladové frazeologické slovníky s nižším počtem frazémů

2.2.1. Významnější slovníky této kategorie byly vydávány ponejvíce v Bulharsku. Nejstarším slovníkem v této kategorii je v našem přehledu *Нов фразеологичен речник на българския език* (1993) Keti ANKOVÉ-NIČEVOVÉ, který ale spíše jen doplňuje a rozšiřuje materiál zachycený ve dvousvazkovém bulharském frazeologickém slovníku z poloviny sedmdesátých let. Autonomní frazeografické příručky spadající do této kategorie začaly vycházet především v první dekádě nového století: v Bulharsku vyšel *Фразеологичен речник на българския език* (2002) Miry NIČEVOVÉ, v Chorvatsku *Hrvatski frazeološki rječnik* (2003, 2014) Antice MENACOVÉ, Željky FINK ARSOVSKÉ a Radomira VENTURINA a v Srbsku nejprve *Мали српски фразеолошки речник* (2007), o pět let rozšířený na *Фразеолошки речник српског језика* (2012) Đorđe OTAŠEVIĆE. FRBE Miry Ničevové představuje slovník pro širší veřejnost a zahrnuje též řadu nových nebo dosud ve starších slovnících nezaznamenaných frazémů. HFR i Otaševićovy slovníky jsou zase první, které ve svém názvu nesou atribut *chorvatský*, resp. *srbský*. Objemy HFR i FRSJ jsou však ve srovnání s Matešićovým FRHSJ výrazně skromnější. Některé slovníky v této kategorii mají společné to, že v současné době ve svých zemích fungují jako fakticky nejrozsáhlejší dostupné frazeologické slovníky (bulharský FRBE, srbský FRSJ, chorvatský HFR). Kromě bulharských slovníků ty ostatní spojuje také to, že byly vydány více než jednou – chorvatský HFR ani srbský FRSJ se ovšem ke svým starším podobám explicitně v předmluvách z různých, nejspíše pragmatických a extralingvistických důvodů nehlásí – HFR z roku 2014 má HFR z roku 2003 uveden jen v bohatém seznamu svých lexikografických zdrojů (kde má mj. i Otaševićův MSFR), autor FRSJ však v analogickém seznamu o jeho předchůdci MSFR „taktně mlčí“.